1971 டிசம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: 21—10—1971 அன்று சட்ட மன்றப் பேரவையில், திரு. என். டென்னிஸ், எம்.எல்.ஏ. அவர்களின் 77-ம் எண் (உடுக்குறியிட்டது) நட்சத்திரக் குறியிட்ட வினாவுக்கு விடையளிக்கும்போது, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எழுப்பிய உபவினாவிற்கு நான்—

"மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதியதற்குத் தான் அதுபோல தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கமுடியாது. வேண்டுமென்றால் ஏலத்தில் அரசாங்கமே எடுத்து விநியோகிக்கலாம் என்றார்கள். அரசாங்கம் ஏலம் எடுப்பதாக இல்லை" எனக் கூறினேன்.

இவ்விடைக்கு கீழ்க்கண்ட மாற்றம் தேவைப்படுகிறது.

மாநில அரசிற்கு காப்பிக்கொட்டை ஒதுக்கீடு அளவினை வழங்குமாறு மத்திய அரசிற்கு எழுதிய கடிதத்திற்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை. பெங்களூரிலுள்ள காப்பி வாரியத்திற்கு எழுதியதற்கு, அதுபோன்று மாநில அரசிற்கு காப்பிக்கொட்டை வழங்குவதற்கில்லை எனப் பதில் வந்தது. மேலும் காப்பி வாரியத்தை சென்னை ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கத்திற்கு நேரிடையாக காப்பிக்கொட்டை வழங்குமாறு கேட்கப்பட்டது. ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கத்திற்கு நேரிடையாக காப்பிக்கொட்டை வழங்கத் தம்மால் இயலாது என்று வாரியம் தெரிவித்ததோடு, வாரியம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கம் தொகுதி அனுமதிகளைப் பெற்று, ஒவ்வொரு திங்களிலும் பெங்களூர், விஜயவாடா, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெறும் தொகுதி ஏலத்தில் கலந்து, தங்களுக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு காப்பிக்கொட்டை நேரடியாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் எனக் கூறியது. ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கத்திற்கு நிலைமை விளக்கப் பட்டது.

5. அரசினர் தீர்மானம்.

இந்தியாமீது பாகிஸ்தானின் படையெடுப்பைக்குறித்து கண்டனத் தீர்மானம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியா மீது பாகிஸ்தான் படையெடுப்பு கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையின் ஒப்புதலுக்கு வைக்க முன்வருகிறேன்.

"கிழக்கு வங்கத்தின் ஜனநாயகக் குரலை மதிக்க மறுத்து, அதன் காரணமாக அந்த மக்கள் கொதித்தெழுந்து சுதந்திரப் பங்களாதேஷ் முழக்கத்தைச் செய்ய முன் வந்தபோது அவர்கள்

மீது ஈவு இரக்கமின்றி ராணுவ நடவடிக்கை மேற்கொண்டு பல லட்சக்கணக்கானவரைக் கொன்று குவித்ததோடு அல்லாமல், ஒரு கோடி அகதிகளை இந்தியா மீது சுமத்தியதின் மூலம் இந்திய நாட்டின் மீது மறைமுகத் தாக்குதலைத் தொடங்கிவிட்ட பாகிஸ்தான் சர்வாதிகாரி, இறுதியாக இந்திய மண்ணின் மீது படையெடுக்கவே துணிந்துவிட்ட செயலை தமிழக மக்கள் அனைவரின் சார்பில் இப்பேரவை வன்மையாகக் கண்டிப்பதோடு, எதிரிகளை முறியடித்து இந்தியா பெரு வெற்றி பெறுவதற்கு எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பையும் மத்திய அரசுக்கு தருமென்கிற உறுதியை மேற்கொள்கிறது.

நாடு காக்கப் போர்க்களம் புகுந்துள்ள வீரமறவர்களை வாழ்த்துவதிலும், அவர்தம் அருந்தியாகச் செயல்களைப் போற்றுவதிலும் இப்பேரவை பெருமை கொள்கிறது.

வெளிப்பகையை விரட்டியடிக்கப் போதுமான ஆற்றலை, உட்பகை எதுவும் உருவாகாத சூழ்நிலைதான் தோற்றுவிக்கும் என்பதை உணர்ந்து சாதிமத பேதங்கள், அரசியல் மாறுபாடுகள் அனைத்தையும் மறந்து மக்களின் பேரணி ஓரணியாகத் திரண்டு நின்று எதிரியை வென்றிடவேண்டிய அவசியத்தையும் இப்பேரவை வலியுறுத்துகிறது.

சர்வாதிகாரக் கொள்கை, மக்களாட்சித் தத்துவத்தின் மீது நடத்தத் தொடங்கியுள்ள இந்தப் போராட்டத்தில் இறுதி வெற்றி இந்தியா போற்றி வருகிற ஜனநாயகத்திற்கே என்ற நம்பிக்கையை இப்பேரவை பிரகடனம் செய்கிறது.

தொடக்க காலத்திலிருந்தே பாகிஸ்தானின் மனிதாபிமானமற்ற போக்கை இந்திய அரசு உலக நாடுகள் அனைத்துக்கும் தெளிவாக்கியிருப்பதோடு, நியாயமுணர்ந்து நடக்கும் நாடுகள் பலவற்றின் ஆதரவையும் பெற்றுள்ளது. அவ்வண்ணம் ஆதரவு தர முன்வந்துள்ள நாடுகளுக்கு இப்பேரவை நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

பகைப்புலம் மாய்த்து வாகை சூடும் வண்ணம் இந்தியப் படையினர் ஊக்கமும் உறுதியும் கொண்டிட, போருக்கு தேவையான ஆள், பொருள், கருவி அனைத்தையும் வழங்கிடவும், இந்தியப் பிரதமர் எடுக்கும் முடிவுகளை ஏற்று உறுதுணையாக இருக்கவும் தமிழ்நாட்டு அரசுக்குத் தமிழ் மக்கள் தயக்கமின்றி ஒத்துழைப்பு நல்கிட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கேட்டுக் கொள்கிறது."

பி.ப.
5–30 தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையிலுள்ள அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இது ஒரு உணர்ச்சிமயமான கட்டத்தில், நாட்டின் எழுச்சி பொங்கி வழிந்து காணப்படுகிற நேரத்தில் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்படுகிற மிக முக்கியமான தீர்மானமாகும்.

1971 டிசம்பர் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பாகிஸ்தான் இந்தியா மீது இன்றைக்குத் தொடுத்திருக்கின்ற இந்தப் போர் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டின் மீது தொடுத்திருக்கிற போர் என்று கருதுவதைக் காட்டிலும் ஒரு தத்துவம் இன்னொரு தத்துவத்தின் மீது தொடுத்திருக்கிற போர் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல சர்வாதிகார மனப்பான்மையோடு சர்வாதிகாரக் கொள்கையில் வெறி பிடித்து அலைந்துகொண்டிருக்கிற பாகிஸ்தானுடைய சர்வாதிகாரி இந்தியாவில் நாம் கட்டிக் காத்து வருகிற ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் மீதும், நம்முடைய வாழ்க்கை முறையின் மீதும், நம்முடைய மதச் சார்பற்ற கொள்கையின் மீதும் இன்றைக்குப் படை எடுத்திருக்கிறார் என்று நாம் திட்டவட்டமாகக் கூற வேண்டும்.

அமெரிக்க நாட்டுக்கு நான் சென்றிருந்த நேரத்தில் அங்கே ஒரு தவறான பிரச்சாரம் இப்போது பாகிஸ்தான் தொடுத்திருக்கிற போர் பற்றி பத்திரிகைகளில் கட்டுரைவாயிலாகச் செய்யப் படுவதை நேரில் காண்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தியாவுக்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தத் தகராறு இன்று நேற்று அல்ல, பல நூற்றாண்டுகாலமாக இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே இருந்து வருகிற தகராறினுடைய மற்றொரு கட்டம்தான் இந்தப் போராட்டம் என்று அந்த நாட்டிலுள்ள சில பத்திரிகைகள் வருணித்திருப்பதை நான் கண்டேன்.

சில நிருபர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் அது தவறு என்பதற்கான விளக்கங்களை அளிக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இது இந்து-முஸ்லிம் தகராறு அல்ல. இந்தியாவில் இன்றைக்கு முஸ்லிம்களே இல்லாமல் இல்லை, குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலே இருக்கிற முஸ்லீம்களுடைய தொகை இன்றைக்கு பாகிஸ்தானில் இருக்கிற முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமானது என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அந்த அளவுக்கு பாகிஸ்தானைவிட இன்றைக்கு இந்தியாவில் அதிகமான முஸ்லிம்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகள் இங்கே மதிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அனைவருமே இந்து முஸ்லிம்கள் என்கிற அளவில் இல்லாமல் இந்தியர்கள் என்ற அளவில் ஒன்றுபட்டு இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்று வதிலும் இந்த நாட்டுக்கு வருகிற ஆபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதிலும் முன்னிற்கிற காட்சியினை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, இப்போது நடைபெறுகிற இந்தப் போராட்டம் இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம் களுக்கும், இந்துக்களுடைய நாட்டுக்கும் முஸ்லிம்களுடைய நாட்டுக்கும் நடைபெறுகிற போராட்டம் என்று யாரும் கற்பனை கூடச் செய்துகொள்ளத் தேவையில்லை என்று அந்த நிருபர் களிடையே சொன்னேன். இந்தத் தெளிவான விளக்கத்தை இந்தப் பேரவையிலும் நாம் அனைவரும் கொள்வதோடு, வெளியிலும் வற்புறுத்திக் கூறுவது நெடுங்காலமாக நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வகுப்பு ஒற்றுமையை இந்த நோக்கிலும்

நிலைநிறுத்தப் பயன்படும். போர் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி வகுப்பு ஒற்றுமைக்கு உலைவைக்கிற முயற்சியை முறி அடிக்கும் வகையிலும் இது அமையும் என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

முதன்முதலாக இந்தியா பாகிஸ்தான் அகதிகளால் படை எடுக்கப்படவேண்டிய நெருக்கடியான கட்டத்திற்கு ஆளானது. பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படுகிற கிழக்கு வங்கத்தில் ஜனநாயக ரீதியில் நடைபெற்ற தேர்தல் முடிவு மதிக்கப்படாமல், சர்வாதிகாரியினுடைய காலடியில் மிதிக்கப்பட்டு அந்த ஜனநாயக எழுச்சிக்கு நாயகனாகத் தோன்றிய திரு. முஜ்பீர் ரஹ்மான் சிறை பிடிக்கப்பட்டு, லட்சக்கணக்கான மக்கள் கிழக்கு வங்கத்தில் கொல்லப்பட்டு, ஒரு கோடி மக்களுக்கு மேல் அகதிகளாக இந்தியாவுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

ஒரு கோடி அகதிகள் இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் வேறு நாடுகளில் உள்ளவர்கள் என்னிடத்தில் கேட்கிறார்கள். 55 கோடி மக்கள் இருக்கிற இந்தியாவில் இன்னும் ஒரு கோடி மக்களைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடாதா என்கிறார்கள். 55 கோடி மக்கள் தொகை இருக்கிற ஒரு நாட்டில் மேலும் மக்கள் தொகை பெருகுகிறது என்பது வேறு. திடீரென நுழைகிறார்கள் என்பது வேறு. நம்முடைய நாட்டு மக்கள் தொகை பெருகிடக்கூடாது என்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்களையும், முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் பெருகுவது மாறி திடீரென்று மக்கள் தொகை நுழைந்தால் அதை ஒரு அரசு எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? சமாளிக்க முடியும்? சமாளிக்க முடியாமல் எவ்வளவு கஷ்டத்தை இந்திய அரசு அனுபவிக்கிறது, இதுவரை எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறது என்பதனை எல்லாம் அனைத்துலக நாடுகளுக்கும் நாம் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறோம். இந்திய தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அனைத்துலக நாடுகளில் மேற்கொண்ட சுற்றுப்பயணத்தின் மூலம் இந்தியாவின் நிலைமையை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பாகிஸ்தான் செய்கிற அட்டூழியங்கள் வேறு நாடுகளில் இருக்கிற அரசுகளால் ஒருவேளை மறைக்கப்பட்டாலும் அந்த அந்த நாட்டு மக்கள் உண்மையை நிச்சயமாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக அமெரிக்க நாட்டு அரசாங்கம் இந்தியா பாகிஸ்தான் விஷயத்தில் இருவரையும் சமமாகவே கருதுகிறது என்றாலும் இந்தியா பக்கம் இல்லாமல் பாகிஸ்தானை முழுமூச்சாக ஆதரிக்க அல்லாடிக்கொண்டிருக்கிறது என்றாலும், அந்த நாட்டில் நான் கவனித்த வரையில்--அமெரிக்க நாட்டு மக்கள் பெரும்பாலானவர்கள் தங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை இந்தியாவின் பக்கம்தான் திருப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க டெலிவிஷனில் அவர்கள் கண்ட காட்சிகளைப்போல—அந்த அளவுக்கு செய்திகளை நாம் நம்முடைய பத்திரிகைகளில் கண்டிருக்க முடியாது. கிழக்கு வங்கத்திலே

1971 டிசம்பர் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பாகிஸ்தான் இந்தியா மீது இன்றைக்குத் தொடுத்திருக்கின்ற இந்தப் போர் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டின் மீது தொடுத்திருக்கிற போர் என்று கருதுவதைக் காட்டிலும் ஒரு தத்துவம் இன்னொரு தத்துவத்தின் மீது தொடுத்திருக்கிற போர் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல சர்வாதிகார மனப்பான்மையோடு சர்வாதிகாரக் கொள்கையில் வெறி பிடித்து அலைந்துகொண்டிருக்கிற பாகிஸ்தானுடைய சர்வாதிகாரி இந்தியாவில் நாம் கட்டிக் காத்து வருகிற ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் மீதும், நம்முடைய வாழ்க்கை முறையின் மீதும், நம்முடைய மதச் சார்பற்ற கொள்கையின் மீதும் இன்றைக்குப் படை எடுத்திருக்கிறார் என்று நாம் திட்டவட்டமாகக் கூற வேண்டும்.

அமெரிக்க நாட்டுக்கு நான் சென்றிருந்த நேரத்தில் அங்கே ஒரு தவறான பிரச்சாரம் இப்போது பாகிஸ்தான் தொடுத்திருக்கிற போர் பற்றி பத்திரிகைகளில் கட்டுரைவாயிலாகச் செய்யப் படுவதை நேரில் காண்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தியாவுக்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தத் தகராறு இன்று நேற்று அல்ல, பல நூற்றாண்டுகாலமாக இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே இருந்து வருகிற தகராறினுடைய மற்றொரு கட்டம்தான் இந்தப் போராட்டம் என்று அந்த நாட்டிலுள்ள சில பத்திரிகைகள் வருணித்திருப்பதை நான் கண்டேன்.

சில நிருபர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் அது தவறு என்பதற்கான விளக்கங்களை அளிக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இது இந்து-முஸ்லிம் தகராறு அல்ல. இந்தியாவில் இன்றைக்கு முஸ்லிம்களே இல்லாமல் இல்லை, குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலே இருக்கிற முஸ்லீம்களுடைய தொகை இன்றைக்கு பாகிஸ்தானில் இருக்கிற முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமானது என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அந்த அளவுக்கு பாகிஸ்தானைவிட இன்றைக்கு இந்தியாவில் அதிகமான முஸ்லிம்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகள் இங்கே மதிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அனைவருமே இந்து முஸ்லிம்கள் என்கிற அளவில் இல்லாமல் இந்தியர்கள் என்ற அளவில் ஒன்றுபட்டு இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்று வதிலும் இந்த நாட்டுக்கு வருகிற ஆபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதிலும் முன்னிற்கிற காட்சியினை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, இப்போது நடைபெறுகிற இந்தப் போராட்டம் இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம் களுக்கும், இந்துக்களுடைய நாட்டுக்கும் முஸ்லிம்களுடைய நாட்டுக்கும் நடைபெறுகிற போராட்டம் என்று யாரும் கற்பனை கூடச் செய்துகொள்ளத் தேவையில்லை என்று அந்த நிருபர் களிடையே சொன்னேன். இந்தத் தெளிவான விளக்கத்தை இந்தப் பேரவையிலும் நாம் அனைவரும் கொள்வதோடு, வெளியிலும் வற்புறுத்திக் கூறுவது நெடுங்காலமாக நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வகுப்பு ஒற்றுமையை இந்த நோக்கிலும்

பாகிஸ்தான் விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியிருக்கின்றன. இன்றைய கணக்குப்படி பார்த்தால், பாகிஸ்தானின் 47 விமானங்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திய விமானங்கள் 17 தான் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன. பாகிஸ்தான் 47 விமானங்களை இந்தப் போரினால் இழந்திருக்கிறது.

மேற்குப் பாகிஸ்தானிலும், 61 டாங்கிகளை பாகிஸ்தான இழந்திருக்கின்றது என்கிற புள்ளிவிவரம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் 3 கப்பல்களை பாகிஸ்தான் இழந்திருக்கிறது. சப்மரீன் ஒன்றை பாகிஸ்தான் இழந்திருக்கிறது. இவை எல்லாம் பாகிஸ்தானின் இழப்பின் ஆரம்பம்தான். இழப்பின் முடிவு எதுவாக இருக்கும்? ஒருவேளை பாகிஸ்தானாக இருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்தியாவின் பலம் பாகிஸ்தானுக்கு மட்டுமல்ல அகில உலகத்திற்கும் காட்டப்படுகிற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதில் பெருமைப்பட வேண்டும்.

நமது போர் வீரர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கவும், அவர்கள் போர்க்களத்தில் உத்வேகத்துடன் போராடவும் அவர்களுக்குப் பின்னால் நாம் அனைவரும் இருக்கிறோம் என்கிற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டும். இன்றைய காலைப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கும் செய்தியானது மேலும் நமக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. சோவியத் நாட்டின் பிரதம மந்திரி கோசிஜின் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். 'இந்தத் தகராறில் உலக நாடுகளில் எந்த நாடாவது தலையிட்டால் அது தவறு' என்று அவர் கூறியிருப்பது போற்றத் தக்கதாகும். அதாவது இந்தப் போரில் வேறு எந்த நாடாவது தலையிட்டால், நாங்களும் தலையிடுவோம் என்று கூறுவதாகத்தான் நாம் கொள்ளுகின்ற பொருள் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நல்லெண்ணத்தோடு இந்தியாவை அணுகுகின்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியை போர் வீரர்கள் மட்டும் சமாளித்துவிடுவார்கள் என்று நாம் கைகட்டி, வாளா இருத்தல் கூடாது; அப்படி இருக்கவும் முடியாது. இந்திய நாட்டில் இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனும் நெருக்கடிப் பொறுப்புக்களை உணர்ந்தாக வேண்டும். போர்க் கருவிகளைப் புதிது புதிதாக வாங்குவதற்கும், போர்த் தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஏராளமான பணம் தேவைப்படும். அதை அட்டியின்றித் தருவதற்கும் இந்தியாவில் இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனும் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. அதிலும், தமிழகம் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்றும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்கள் மீதும் நம்பிக்கை

வைத்து, இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். போருக்கான நிதியைத் திரட்டுகின்ற பணி ஆரம்பமாக வேண்டும்.

தமிழகத்தில், பொதுப் பணியாளர்கள், பொது நோக்குடையவர்கள் போர்வீரர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற மருந்துகளை வாங்கி போர்முனைகளுக்கு அனுப்புதல், தேவையான உடைகளை வாங்கி அனுப்புதல். மேலும் போர்முனைக்குச் சென்று போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தருதல் ஆகிய காரியங்களில் நாட்டில் உள்ள நல்லவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். இப்போது நாம் நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்திற்கே நெருக்கடியானது.

'இந்தப் போர்தான் கடைசிப் போர், கடைசி யுத்தம்' என்கிறார் பாகிஸ்தானின் சர்வாதிகாரி, அவர்களுடைய முடிவை முன்கூட்டியே அவர் சொன்னதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம். 'பாகிஸ்தான இனி இந்தியாவின்மீது மட்டுமல்ல, வேறு எந்த நாட்டின்மீது போர் தொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழாமல் இருக்க வேண்டும்' என்பதைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற கடமையுணர்வு இந்திய நாட்டுக்கு இருக்கிறது. நாம் அதை, தமிழ் நாட்டின் சார்பிலே தர வேண்டும், தரவும் வேண்டும், தருவோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தத் திர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் முழு மனதோடு ஆதரித்து, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தோடும், இந்திய அரசாங்கத்தோடும் முழு மனதோடு ஒத்துழைப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை முதன்முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெரும் பேராபத்தைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் அழகாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நானும் ஓரிரு கருத்துக்களை இந்தத் திர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகத்திற்கும் சர்வாதிகாரத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் முதல் போர் இது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஜனநாயகக் கொள்கைக்காக இந்தியா இருக்கிறது. அதைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக நாம் உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். சர்வாதிகார ஆட்சி ராவல்பிண்டியில் உருவாகியிருக்கிறது. கொடுங்கோன்மை ஆட்சி கிழக்கு வங்கத்தில் அவிழ்த்துவிடப்பட்டு, மக்களைக் கொன்று குவிப்பது, மக்கள் பிணங்களை மலைபோலக் குவித்து அட்டகாசம் செய்வது அவர்கள் வேலையாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்கின்றபோது அந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நடக்கிறதா, சர்வாதிகாரம் நடக்கிறதா, ஒழுங்கு